

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Šifte tsadiqim

Lerner, Pinḥas <mi-Dinovits>

<ץיבונידמ> סחניפ

Abraham Josua Heschel

עשוהי מהרבא, לשה

Lemberg, 5681 [1920 oder 1921]

םיטפוש

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9418

לא חנשון כן לדי אלהיכם וגוי הייט שלא חנשון
 בדרך נזכות חכמים ונלומדה ועשיית ונעשו
 וחטו וחזו כונעסה קוף בעלמא זה צחי"כ כן עדיו
 שני רעים וסוחטים שהיו צעיר אחת כונה פנים
 עשירים ונאור ליונים כפרדו זה נזה ונסע אי לנרחקים
 ונחשקו קס הרבה יותר ונאור ונאור עד שנרוב
 עשרו צנה לו צנין חונה ונפואר ונכונה חדרים פונים
 ועשה לו קידה וסידות ונגדלים נאים ונאור שאין
 דוגמתו בעולם ועוטה כל זה ללרבו שהיה עסקו
 מרובה ועצרה רבה וכסף והבז לרוב ואולרות רבות
 עד שנחמולאו כל החדרים והנגדלים עד שלא נשאר
 בהם ונקים פטי עד אחד ליונים נזכר השותף הנשאר
 כאן נאחזה חצירו ואור חלך והאקטו לחפש נחופט
 אחריו וכסע ונודקה למדינה עד שהגיע לננקומו וקבלו
 צטמחה והראשו כל בית כמותו ונחשבו וצנין ונפואר
 ונאור ונייני ונגדלים הרבה ויתונה למרחשו . ונרוב חנייתו
 ושהיה בלב קנאחו לא הספיק לנא לבית החדרה פניו
 רק ראה הצנין ונחון והצנין כל ונעשה היופי שבו
 וחמדו בלבו מיד חזר לביתו ונרוב הקנאה עשה גם
 הוא לעלמו צנין ונפואר צנגדלים רבים שיה צדוגונה
 ונוט לבצין חצירו לא החסיר כל זה אונס לא היה
 לו צנה לנלחוחס כי לא היה עטיר כל כך וכשאר
 ריקנים ופטיים ליונים נזכר חצירו שצנרחקים ויאור
 חלך לי לראות לחפש אחר חצירו ונה הוא עשה
 וכאשר צא ראה צנין ונפואר דוגמתו ונוט לבניו ויתונה
 על זה וכאשר נכנס לפנים לראות אס הנה ונחולאים
 ראה שהם ריקים ודלים אור לחצירו לונה היה לך כיכ
 להוליא ולפזר כיכ על הצנין אחר שאין לך צנה לנלחוחס
 והנמשל מוצן :

כי יקיתך אחיך וגוי או רעד אשר כנפסך וכי רש"י
 ז"ל אין הקסה חלף גירוי וכי עכ"ל ויל"ד נאי קולל
 צנה אונס אחס צילקוט פרסה ק"ו צי ונ"ד חד אור
 הקסה עושה (הייט שלא ידע אס יס צני"ז חזה
 עונס) וחד אור הקסה גירוי הייט סידע ש"ס עוכס
 ונחכוין להכעיס) וזה שפירש"י ז"ל אין הקסה חלף
 גירוי לשלול צנה דעת אחרת שפירש עושה ויל"ד ונח
 ליה לרש"י ז"ל ויליפ כי הנה רש"י ז"ל פירוש על רעד
 אשר כנפסך רעד זה אצ"ך . והתרגום ונאר על רעד
 חצרך די כנפסך (הייט האוהב לך כנפסך) ויל"ד צנאי
 פליגי וכוכל לפרס דהא צהא חליא . רש"י ז"ל קצר
 דהקסה גירוי ונויחל לא יכול לפרס דרעד הייט חצרך
 די כנפסך (הייט האוהב לך כנפסך) כי א"ך הוא
 אהבו כנפסו חלף ונחכוין ונחכוין להפילו לצור קחת
 ואין סוכא גדול וזה רח"ל לזה פרש"י דרעד זה אצ"ך :
 ואשר כנפסך אין פירושו הצנין עלך חלף הייט דאצ"ך

היה כנפסו הגם שהוא סוכא לו חלף התרגום שנופרס
 רעד חצרך די כנפסך ע"כ קצירח ליה כנ"ד דהקסה
 טועה ופליגי צנחלקת הרנצ"ס ז"ל והמדרש והגהות
 ניינווי פרק וא"ו דהלכות ונחיים דהרנצ"ס ז"ל קציר
 ליה הפילו אס אצ"ך רשע ונחוי לכבדו והחולקי קציר
 להו דאס אצ"ך רשע אמי ונחוי לכבדו (עי צניו צ"ד
 קיון ר"י ק"ח) הנה התרגום קצירה ליה כהרנצ"ס
 ז"ל ולזה לא ולי לפרס דרעד הייט אצ"ך דא"כ א"ך
 יחכן שיאמר הכתוב ידך תהיה צו צראסונה להנחיתו
 חלף לריך לו לכבדו ולזה נזכר וציאר דרעד הייט חצרך
 די כנפסך והקסה עושה חלף רש"י ז"ל קצירה ליה
 כהחולקים ז"ל אס כן פסיר מפרס דרעד הייט
 אצ"ך והקסה גירוי סנעתי (ולכאורה יל"ד הפילו אס
 חאמר דרש"י קצירה ליה כהרנצ"ס ז"ל מ"ו רשאי
 להורגו מונה דגרסינן (סנהדרין דף פה) לכל אין הצן
 כעשה עליה לא להכות אצ"ך ולא לקללו חון ונעסיח
 ונדיח קטרי אמרה חרה לא תחוויל ולא תכסה עליו ע"כ
 הרי דגם לנ"ד דחייב לכבד אצ"ך רשע וכוכל ונקוס
 ונסית שא"י ויס לייסב ע"י צהרצ צית יוסף צורה דעה
 קיון ר"י ד"ס כתב הרנצ"ס ונחוי חייב וכו' ועי
 ציננות דף כ"ב ע"ב חוספות ד"ה כעשה חסודה וכו'
 והא דאמר צראשית רצה קדר לך לך פרסה ליע ויוח
 חרס צחק וגוי הרשעים צחיהס קרויין ונחיס וכו'
 א"ל הקצ"ה לצברה לך אמי פוערד ונכבוד אצ ואס ולא אחר
 דצרו וזה צנ"ח) והסריחו לזה ונכח"צ לא יונחו אצות על
 צנים הייט אין ונחיתין האצ על פי עדותו של הצן ואס
 כדעת הרנצ"ס ז"ל א"כ לונה לי האי קרא חיסוק ליה
 דאין ונחיתין אס האצ על פי עדות הצן דא"כ חסיה
 יד העדים צו צראסונה להנחיתו והייט הצן יהרוב אס
 אצ"ך והרי לריך לו לכבדו חלף ודאי מוכח כדעת החולקים
 ז"ל ואס לא נאמר לא יונחו אצות על צנים הייט אונר
 דנחיתין האצ בעדות הצן והצן יהרוב אס אצ"ך קנשנע
 לך הקרא דלא יונחו וגוי וזהו ונצן הילקוט חד אור
 הקסה עושה וחד אור הקסה גירוי הס"ד לא יונחו אצות
 על צנים ע"כ סוכתו להוכיח וננקרר דלא יונחו אצות
 על צנים וכו' כדעת האונר דהקסה גירוי וכו' ע"כ .

שופטים

מי האים הירח ורך הלצצ וגוי אונרו ז"ל (סועה
 ו"ד) . ר יוסף הגלילי אונר הירח ענצירות
 קצידו ולכך תלחה לו התורה לחזר על צית נכרס
 ואסה לכקות על החורים צצזיל עצירות קצידס חלף
 יצירי שהס צעלי עצירה והרואה חזר אונר סנח צנה
 צית או נעע כרס או ארס אסה עכ"ל ויל"ד לפי
 דברי הירושלמי (עיין צנצ"ן פי ז') ז"ל וכולס לריבין
 להשיא

להביא ראיה לדבריהם וכן לרי יוקי הגלילי לריך
 להביא ראיה על עבירות שבידו שאל"כ מולט היו
 חוזק צענכת סקר עכ"ל ולפי זה צמה תלת התורה
 לכחות על החזקים שלא יצו סהם צעלי עבירה
 כיון שלריכים להביא ראיה לדבריהם איכ יצו ויצו
 זולתי והנחת ראיה היה רק צ"ד או לפי הכסן הושגה
 בצד וסאר הסוון לא הרגישו בזה ע"ד שאמרו ז"ל
 (יצווח פ"ג) עדות לצ"ד וסורה וכו' ע"ש וכה"ג אמרינו
 (סועה ל"ג) אמר ר' יוחנן וסוס ר' שונען צן יוחאי
 וספי ויה הקרי חפלה בלחש שלא לצייט עוברי עבירה
 סהרי לא חלק הכחוצ ווקוס צין חטאת לעולה ולא והרי
 זריקה דנוס דס חטאת לנעלה ודס עולה לנעה . סהס
 כהן סוא רידע ליה ססוא סורק וסאר העולם לא ידעי
 וסין צוסת צכ ע"ש :

ל טעם לך חטאת חלל ונצח ד' חלוקה ולא חקים
 לך מלכה אשר סכא ד' חלוקה וגו' חפ"ל ע"ד
 אמרם ז"ל אל הרי רשע צפוי עלמוך (פ"י אל החזק
 רשע לעמוך) וכתיב לפני מלך אל תתהדר (פ"י שחזיק
 צעמוך צצח סחטוב וסאי חסה לפני ד') . כי סן
 צולכיו יקום סהלה . והן ססוים לא זכו צעיכו
 חלא יחזיק עלמו כביטוי ח"א לא טעם לך חטאת .
 לא טעם נעימה בלצד להחזיק עלמוך חטאת לסון סצח
 ונלסן כי חטויני צטח וסך סחטה ראי והסון
 להחקצל חפלה לפני ונצח ד' חלוקה וגס לא חקים לך
 מלכה הייט סיסא יליצ וכסן סדבר ונוסכס בלצד לוור
 חקר סכא ד' חלוקה חלא יחזיק עלמו צצחית ציטוי לא
 צצחית חטאת ססוא לסון סצח וגס לא סטי ח"ו חלא
 ציטוי וני איכא מידי דלא רמיז צאוריחא :

ש חשים עליך מלך וקרב חסך וגו' דרשו רז"ל
 שחכא חינוח עליך ולכחורה חיות מלך חינו
 לריך ליווי כי סוא מוילא מעיל חיוס על הצרות ורוב
 סריסיו וחיילתיו חונס ירנח חס חשים וקרב חסך
 מלך והוא צן עיר ולצד גס צו לזה לריך ליווי להיות
 מוראו עליך ליווי סטיית . וגס ירנח סהגס סחטה ססיווה
 לא חסנר חני ססונתיו וחי אורידו והכל בידי חלוי
 סירידה והעילוי ל"א חסר יצח ד' כי חפילו ריש גרבותי
 וססויא ווקווי ליה והכל צחפן ורטון עליון יח"ש
 ויחקדס כלל :

ע פי התורה אשר יורוך וגו' לא חסור מן הדבר
 אשר יגידו לך יונין וסנחל רס"י ז"ל חפילו
 חנר לך על עיון ססוא סנחל ועל סנחל ססוא יונין וכו'
 עכ"ל . וצו"א פ"י בצדר רחם צכצ"א חס צא להדיחך
 ונחח מכל סנלות לא ססנע לו וכו' כשחלתי על זה

ובחילת הסקפה היה כרחק לי לוור דיונין וסנחל
 ויירי צדצרים סצין חיש לרעו וצחוקי הוסספטיס
 וסיקור וסיתר וסס ויירי דצא להדיחך ונחח ונלות
 חונס חחיני צמדס סיר ססוים רכס ח' ונחרן ז"ל
 כי עוצס דודך ויוין וגו' חוורים דצרי סופרים ונדברי
 חורה ונחח וכו' ועל לנלך שסלח פלונטרין סלו
 לנדינה . על אחד וסן כחצ חס ונחח לכס חותמו
 סלי חסוים לו וסס לאו חל חסוים לו . על אחד וסן
 כחצ חפילו חינו ונחח לכס חותמו סלי חסוים לו
 כך דצרי צנחח כחוצ כי יקוס צקרצך כציח וסן
 לך חוח או מוספ וגו' ונדברי סופרים כתיב על פי
 סחורה אשר יורוך אשר חויר סחורה חין כתיב כאן
 חלא אשר יורוך : ועל הוסספטי אשר חסנר (לסון
 כסר לנקיבה וסצ על סחורה) חין כתיב כאן חלא
 אשר יחנור לך לא ססור ון סדבר אשר יגידו לך
 יונין וסנחל וכו' חפילו סיסנור לך על יונין ססוא סנחל
 ועל סנחל ססוא יונין עכ"ל : וכן סוא צירוסלני צרכי
 (חסר ונחח צכאן כנעה וכנעה סורות וסיוות) לדקה
 חרווס גוי וסוד לאוים חטאת וגו' דצריחס ז"ל
 (צצח צחח פרק ח') כל ויה סעוסין סעס"ס
 לדקה חטאת סוא להס חינו וסנחל וכו' סר
 סלע ז' ללדקה צצביל סיסיה צני סרי זה לריך גנור
 יכו לא קסיא כאן ציסרלל כאן צעכ"ס ונפרס"ס
 וסוס דעכ"ס ונחח וסיהס על סרלסוית ויה סחין
 כן ציסרלל ססוא צן חוונת וכו' עכ"ל וספ"ל ע"ד
 ססאל סאי ויון לרי עקיבא חס חלס"ס חוהצ עכ"ס
 לנעה חינו ונפרסן והסוילן לעצדים והסיו לו ר'
 עקיבא חוסול לך וסל וכו' סהס ככניס וכו' ולפי
 טכל לפרס חני קאנר כאן ציסרלל כאן צעכ"ס כלומר
 חס סחן לדקה ליסרלל סוא חסד דגס הקצ"ס חפן
 צזה כי מוסלו לכניס כאן צעכ"ס כלומר סטות לדקה
 לעכ"ס עכ"ס סוא חטאת כי מוסלו לעצדים עובר
 על מלח הונך כסלח סכיל וז"א וסוד לאוים חטאת
 סייט סעוסה חסד לאוים ולעכ"ס עכ"ס סוא חטאת
 סעוצר על רטון הונך וסח"כ לדקה חרווס גוי הייט
 סותן ליסרלל סהס כקרל"ס גוי כדכתיב וני כענך
 יסרלל גוי אחד צארן וצזה ללדקה חרווס כציכול וסו
 עח ללסיהס . וסא דאנרינן ונפרסן עכ"ס וס"ס מוספי
 דרכי סלס ד"רטו מזה צו"א :

תצא

כ תצא צדק רעך וחסלת ענבים כנסתך סעניך
 ואל בליך לא חסונו : וסרצ סלריק וכו' **מאפסא**
 כ"י כי יסרלל כקראו כרס והס הלדיקים כחנורו כי
 כרס צית יסרלל וסכה ללריק חניס רסאי לכסוה חונס
 יס